

[H. P. Hansen (Sorø A.)]

har stillet Ændringsforslag om, at Loven skal have Gyldighed til 31. Marts 1940, heller ikke tiltræde de ærede Medlemmers Ændringsforslag Nr. 5.

Jeg maa derfor anbefale ærede Medlemmer at stemme imod samtlige de af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen m. fl. stillede Ændringsforslag og anbefale de af Udvalget stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Knud Kristensen: Hvad de Ændringsforslag angaar, der er stillet af Bondepartiet, maa ogsaa jeg gøre den Bemærkning, at Ændringsforslaget under Nr. 1 vel nok maa siges at være overflødigt, da der kommer et Forslag senere, som omhandler det Forhold, det vedrører, og da Bestemmelsen om Overtagelse af Varer udgaar af det her foreliggende Lovforslag.

Ændringsforslag Nr. 2 har vi for saa vidt ikke noget imod, jeg kunde næsten sige tværtimod. Det vil fremgaa af de Bemærkninger, jeg gjorde første Gang, og af den Besvarelse, den højtærede Minister fremkom med, at Spørgsmaalet ogsaa har været fremført fra vor Side i Udvalget. Ministeren har gjort den Opfattelse gældende, at det var meget vanskeligt at sætte en saadan Bestemmelse ind i Loven, da det var vanskeligt at konstatere, hvad der var bestemte Produktionsomkostninger. Hvorom alting er, har vi ment, at det var bedre at faa et Tilsagn om, at man vil tage alle rimelige Hensyn til Produktionsomkostningerne, end stille et Ændringsforslag, som Ministeren ikke mente at kunne modtage, og derfor faa det stemt ned af Fler-tallet. Vi vil derfor undlade at stemme ved Afstemningen over Ændringsforslaget.

Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 3 bemærkede det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, at det var nedslaaende, at Ministeren ved første Behandling kunde tage mine Udtalelser til Indtægt for, at en Valutadebat under denne Sags Behandling ikke var ønskelig. Da Formanden afbrød Forhandlingen, inden jeg var opmærksom derpaa, fik jeg ikke begæret Ordet for at gøre en Bemærkning hertil. Det, jeg sagde under Lovforslagets første Behandling angaaende dette Forhold, var egentlig ikke, at jeg ikke ønskede en saadan Debat; det, jeg sagde, var, at jeg ikke troede, den hørte hjemme under denne Sags Behandling; jeg mente, at Formanden simpelt hen ikke vilde tillade en længere Udtalelse eller en større Debat om dette Spørgsmaal,

og derfor afholdt jeg mig fra at komme ind paa det. Der er altsaa her ikke Tale om Ønske eller ikke Ønske, men det rent praktiske Spørgsmaal, om dette Forhold hører hjemme under denne Sags Behandling.

I øvrigt mener jeg, at det, det her gælder om, er ikke, at man taler tit og taler længe. Jeg har om Valutaspørgsmaalet udtalt mig kort, men jeg mener rigtigt, at vi beklager den Beslutning, som Regeringen har taget, og vi har fraraadet den og modsat os den gennem Udtalelser baade offentligt og ogsaa andetsteds. Vort Synspunkt er, som sagt, det, at vi skulde have fortsat, i hvert Fald indtil de økonomiske Forhold var væsentligt ændrede, med den Overenskomst, der blev sluttet i 1933. Vi maa ogsaa misbillige, at Regeringen uden Forhandling med os har fraveget den afsluttede Overenskomst. Jeg mener, det er tilstrækkelig klart fremhævet, hvad der er vor Opfattelse, og jeg kan derfor ikke se, der er noget som helst nedslaaende i, at man ikke holder lange Taler eller taler om dette Spørgsmaal til enhver Tid.

Hvad selve Forholdet angaar, har vi, som det vil fremgaa af mine Udtalelser, et Synspunkt, som i ikke ringe Grad falder sammen med det Ændringsforslag, der her er stillet, men jeg tror, jeg tidligere her i Salen har gjort den Opfattelse gældende — som jeg mener deles af de fleste, der har nogen Skole, hvad parlamentarisk Optræden angaar —, at naar man har sluttet en Overenskomst, saa kan man ikke yde sit Bidrag, hverken direkte eller indirekte til, at denne Overenskomst ændres, uden at den Part, med hvem man har sluttet den, giver sin Billigelse dertil. Og det er da ikke for det saglige Indholds Skyld, men fordi vi vil optræde honnet over for de Folk, med hvem vi har sluttet en Overenskomst, at vi ikke vil kunne gaa med til at ændre Lovforslaget i den af Forslagsstillerne ønskede Retning. Jeg maa altsaa anbefale mine Meningsfæller at undlade at stemme ved Afstemningen over disse to Ændringsforslag.

Ændringsforslag Nr. 4 uden for Betænkningen vil jeg anbefale at stemme imod, ud fra den Betragtning, at her, hvor Rigsdagen paa et meget vigtigt Omraade og for en Periode, der er længere, end vi havde ønsket, giver sin Myndighed fra sig, er det ikke urimeligt, men, synes jeg, meget vel begrundet, at man ogsaa har et Indseende med, hvordan den Myndighed forvaltes, som under normale Forhold henhører under Lovgivningsmagten. Det er ud fra denne Betragtning, vi har kunnet være med til